ΕΤΟΣ Β'. — ΑΡΙΘ. 162 Τιμᾶται λεπτὰ 10. ΚΥΡΙΑΚΗ 24 ΜΑΙΟΥ 1881

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ Ἐν Ἀθήναις φρ. 15—Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρ. φρ. 16—Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΤΙ ΣΙΩΠΗ ΚΑΙ ΚΟΛΟΚΥΘΙΑ !

—

Ἂς ὁμολογήσωμεν ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε διήλθομεν τοιαύτην κρίσιν. Συνήθως αἱ κρίσεις ἃς ἡ Πολιτεία μέχρι τοῦδε διῆλθεν ἦσαν ἢ ἐσωτερικαὶ ἢ ἐξωτερικαί. Σήμερον ὅμως αἱ δύο συνηνώθησαν εἰς μίαν καὶ ἔχομεν κινδύνους ἐξωτερικοὺς, κινδύνους ἐσωτερικοὺς, προσβολὰς ἔξωθεν, προσβολὰς ἔσωθεν. Ἀκόμη καὶ αὐτὴ ἡ ἐλεεινὴ κατάληψις τῆς Θεσσαλίας, ἡ ἐν μέσῳ τόσων ἀπαισίων περιστάσεων ὑπὸ τῶν δυνάμεων ἀποφασισθεῖσα καὶ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως γενομένη δεκτὴ, πολιορκεῖται ὑπὸ κινδύνων καὶ ἀβεβαιοτήτων. Ποία δὲ μοιραία τύχη ἠθέλφωσε καὶ εἰς τοῦτο τὴν Ἑλλάδα μας πρὸς τὴν καταδεδικασμένην Τουρκίαν, ὥστε ἀμφότεραι μὲν νὰ καταγίνωνται μὲ τὸν ἐξωτερικὸν περισπασμὸν, ἀλλὰ καὶ ἀμφότεραι νὰ διέρχωνται σύγχρονον ἐσωτερικὴν κρίσιν, ἐκείνη μὲ τὴν δολοφονίαν ἑνὸς Σουλτάνου καὶ αὕτη μὲ τὴν ἐπίσημον ἐντὸς τῶν ταμείων της ἐγκαθιδρυθεῖσαν λῃστείαν. Ἀλλ' ἡ μὲν Τουρκία ἔχει τὸν τρόπον ὡς κράτος μοναρχούμενον νὰ καλύπτῃ καὶ ν' ἀποκαλύπτῃ τὰ ἐγκλήματα, μετὰ τῆς αὐτῆς εὐκολίας καὶ δυνάμεως πληροῦσα ὅλον τὸν κόσμον ἐκ τῶν φωνῶν της ὅτι θὰ τιμωρήσῃ ἀμειλίκτως τοὺς δολοφόνους τοῦ Ἀζίζ καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς πάλιν δυνάμεως καὶ εὐκολίας διατάσσουσα οὔτε γρῦ πλέον ν' ἀκουσθῇ ἐπὶ ποινῇ ἀποκεφαλισμοῦ περὶ τῆς δολοφονίας ταύτης. Δὲν πιστεύομεν δὲ αἱ ἑστεμμέναι κεφαλαὶ νὰ διοργανίσωσι καμμίαν ναυτικὴν ἐπίδειξιν παρὰ τὸν Βόσπορον ὅπως ἐκδικήσωσι τὸν ἀποψαλιδωθέντα προσφιλῆ των ἐξάδελφον.

Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ἐν τῷ ἑρμαφροδίτῳ τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος ὀργανισμῷ σηπόμενοι καὶ φθίνοντες οὔτε τὴ δύναμιν ἔχομεν νὰ πατάξωμεν Εἰσαγγελεῖς, δικαστὰς, ἀνακριτὰς, δημοσιογράφους καὶ νὰ τοὺς ἐπιβάλωμεν ἀπόλυτον σιωπὴν ἐπὶ τῶν ἀποκαλυφθέντων ἐγκλημάτων, οὔτε τὴν ἄλλην δύναμιν ἔχομεν νὰ πατάξωμεν αὐτὰ τὰ ἐγκλήματα, ὅπου δήποτε βλέπομεν φυτρονούσας τὰς κεφαλὰς ἢ τὰ μέλη των, τοὺς πόδας ἢ τὴν γαστέρα των. Ἐβδόα χθὲς δι' ὅλης τῆς πρωτευούσης τὸ ὄνομα ἑνὸς βουλευτοῦ, υἱοῦ πατρὸς καθ' οὗ ἡ κοινωνία εἶχε τὴν πρόληψιν τοῦ ἁμαρτωλοῦ· μέχρι δυσμῶν ἡλίου ἐβεβαιοῦτο ἡ ἔκδοσις ἐντάλματος συλλήψεως. Ὀλίγον ἔπειτα πληροφορία ἐκ μέρους τοῦ Εἰσαγγελέως διαδοθεῖσα διέψευδε τὸ γεγονὸς, ὁ δὲ τύπος τῆς πρωΐας νεκρικὴν ὡς ἐκ συνθήματος σιγὴν ἐτήρει. Τί συνέβη ; Διατί διεδόθη καὶ διατί διεψεύσθη ;

Μᾶς λέγετε οἱ συντηρητικοὶ ὅτι πρέπει νὰ ἀναθέσωμεν ὅλας μας τὰς ἐλπίδας εἰς τὴν ἀνάκρισιν, ὡς νὰ ἦτο ἡ ἀνάκρισις ἡ εἰκὼν τῆς Θεομήτορος, ἡμεῖς δὲ θεοβλαβεῖς πιστεύοντες, ἂν τῆς ἀνάψωμεν ἕνα κερὶ, ὅτι ἡ δουλειά μας θὰ πάγῃ πρίμα. Ἀλλ' ἔμεινε πίστις εἰς τὸν τόπον τοῦτον ; Ἡ πίστις προϋποθέτει θεότητας· ἀλλὰ δὲν κατέπεσαν ὅλαι αἱ θεότητές μας μία πρὸς μίαν, ὡς ἐπὶ τῆς παρακμῆς τῆς ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, ὅτε ὁ Γανυμήδης Αὔγουστος καὶ ὁ μητροκτόνος Νέρων ἀνηγορεύοντο εἰς Θεούς; Δὲν ἐξεπορνεύθησαν ἄρά γε παρ' ἡμῖν τόσαι θεότητες, Ἐλευθερία, Δικαιοσύνη, Νομιμότης; Δὲν ἔγιναν οἱ ναοὶ αὐτῶν οἶκοι ἐμπορίου ; Δὲν ἐπωλήθη ἄρά γε ποτὲ ἡ Δικαιοσύνη ἐν τοῖς Δικαστηρίοις ; Δὲν ἐδημεύθη ἡ Ἐλευθερία ; ἐν αὐτοῖς, δὲν ἐπλειστηριάσθησαν ἐν τοῖς ὑπουργείοις καὶ τὸ δίκαιον καὶ ἡ Ἰσότης ἀπέναντι τοῦ νόμου ; Εἴμεθα κἂν εἰδωλολάτραι; Εἴμεθα κἂν χριστιανοί ; Μόλις εἴμεθα ἄνευ σκοποῦ μηδενισταί, οὔτε τὴν δύναμιν τῆς καταστροφῆς ἔχοντες, οὔτε τὴν πνοὴν τῆς δημιουργίας κεκτημένοι, οὔτε νὰ ἐπανορθώσωμεν δυνάμενοι, οὔτε νὰ μεταρρυθμισθῶμεν ἀντέχοντες.

Νομίζομεν φωνὴν προδοσίας ὑστάτης αὐτὴν τὴν κατὰ τὸ τελευταῖον διήμερον πνεύσασαν χλιαρὰν πνοὴν τῆς ἡσυχίας, τῆς γαλήνης καὶ τῆς ἀναθέσεως πάντων καὶ πασῶν εἰς τὰς τιμίας, εἰς τὰς ἁγίας, εἰς τὰς παρθένους χεῖρας τῆς ἀνακρίσεως. Ἀλλὰ συκοφαντοῦνται ὑπολήψεις, μαυρίζονται πρόσωπα, καυτηριάζονται συνειδήσεις· ἃς συκοφαντηθῶμεν ὅλοι· ἃς ἀνακηρυχθῶμεν λῃσταί, ἐγκληματίαι, φονεῖς, παραχαράκται καὶ ἔπειτα εἰς τὴν διαλογὴν ἃς χωρισθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτίμων οἱ τίμιοι καὶ ἃς πορευθῶμεν ἡμεῖς τὴν ὁδόν μας καὶ αὐτοὶ τὴν ἰδικήν των.

Πιστεύετε εἰς τὴν διακλάδωσιν τοῦ ἐγκλήματος ; Ὑποπτεύεσθε τὴν Ἐξουσίαν; Δυσπιστεῖτε πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους σας ; Δὲν νομίζετε τὸν Βῶρον καὶ τὸν Δέκαν καὶ τὸν

Μπένσην ἄγια λείψανα, θεραπεύοντα πᾶσαν νόσον καὶ μαλακίαν; Δὲν νομίζετε τὴν ἀνακριτικὴν ἀρχὴν Τιμίαν Ζώνην τῆς Παναγίας, ἥτις ἐμφανιζομένη ἐν μέσῳ τόπων ὑπὸ ἐπιδημίας μαστιζομένων διαλύει τὰ ἐπιπολάζοντα ἐπιδημικὰ μιάσματα καὶ καθαρίζει τὴν ἀτμοσφαίραν; Τότε λοιπὸν ἐγερθῆτε ὅλοι οἱ μὴ αἰσθανόμενοι ἐν τῇ συνειδήσει σας μόλυβδον, καὶ ὁρκισθῆτε νὰ ἐκτελέσητε ἅπαξ εἰς τὸν βίον σας τὸ καθῆκον τοῦ πολίτου.

Δὲν εἴμεθα τίποτε· διεφθάρημεν· ἀναισθητοῦμεν· ἀδιαφορήσαμεν· ἀλλ' ὅταν βλέπωμεν τὴν πατρίδα μας κυλιομένην εἰς τὸ αἶσχος, ὅταν ἐντὸς ὀλίγου θ' ἀκούσωμεν ὄχι πλέον ὡς συκοφαντίαν, ἀλλ' ὡς ἀμείλικτον ἀλήθειαν ὅτι εἴμεθα πάντες λῃσταί, δὲν θὰ ὀρθωθῇ καμμία ὀρθὴ ἐπὶ τῶν μαλακυνθεισῶν κεφαλῶν μας καὶ δὲν θὰ πονέσῃ οὐχὶ ἡ φιλοπατρία, ἀλλ' ὁ ἐγωϊσμὸς ἡμῶν, διότι δὲν γνωρίζομεν ἄνθρωπον ὅστις δὲν παρέχει σημασίαν καὶ εἰς τὰ ἠθικὰ ἀγαθά;

Ἰδοὺ ἡ χθεσινὴ Ὥρα ῥίπτει ὄχι πλέον δι' ὑπαινιγμῶν, ἀλλὰ φανερὰ τὴν ὑπόνοιαν τοῦ ἐγκλήματος καὶ κατ' αὐτῆς ἀκόμη τῆς Ἐξουσίας. Πόθεν ὠρμήθη νὰ ἐκτοξεύσῃ τόσον βαρὺν λόγον ὁ πυγμάχος πολιτευτὴς τῆς Ὥρας; Γνωρίζομεν ὅτι εἶναι ἀθλητὴς τῆς γλώσσης ὁ κ. Τρικούπης ὅσον οὐδεὶς ἄλλος· ἀλλὰ ἐπὶ τέλους ὁ κ. Τρικούπης δὲν εἶναι Βυθινὸς οὔτε ἔχει Καταστήματα Βιθυνοῦ εἰς τὰ ὁποῖα παύων ὡς πολιτευτὴς νὰ καταφεύγῃ ὡς δημοσιογράφος.

Μετὰ τὸν βαρὺν αὐτὸν λόγον ὁ συντάκτης τῆς «Ὥρας» θὰ προσκληθῇ βεβαίως εἰς τὴν ἀνάκρισιν καὶ θὰ ἐξετασθῇ. Καὶ ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι εἶχε δίκαιον; Δύναται νὰ σταθῇ ἡ Κυβέρνησις εἰς τοὺς πόδας της, ἀκόμα καὶ ἂν τῆς δώσουν ὡς στυλοβάτας τὰς δύω στήλας τοῦ Βουλευτηρίου;

Ἡ κυβερνητικὴ μεταβολὴ εἶναι μία λύσις, ἀλλὰ οὐχὶ πᾶσα κυβερνητικὴ μεταβολή. Εἰς τὰς περιστάσεις αὐτὰς συνετέλεσεν ἄρα γε ὁ Ἄλφα καὶ δὲν συνετέλεσεν ὁ Βῆτα; Πολιτικοὶ ἀπὸ τῆς Μεταπολιτεύσεως καὶ ἐντεῦθεν εἶσθε ἁμαρτωλοὶ καὶ ὡς δράσαντες, εἶσθε ἁμαρτωλοὶ καὶ ὡς ἀνεχθέντες. Κατεστήσατε τὴν πολιτικὴν ἐμπόριον καὶ ἀδέξιοι φανέντες ἔμποροι ὠθήσατε τὸν τόπον εἰς τριπλῆν χρεωκοπίαν πολιτικὴν, κοινωνικὴν, ἠθικήν. Ἐκηρύξατε κατ' ἀλλήλων ἄσπονδον πόλεμον, ἀλλ' εἰς τὰ καίρια ἐναντίον τῆς πατρίδος συνεφωνήσατε καὶ μία καὶ ἡ αὐτὴ ἄλυσσος σᾶς συνέδεσεν ὅλους. Οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν εἶχε τὸ θάρρος νὰ κηρύξῃ ὅτι μόνον δι' εἰρηνικῆς **ἐπαναστάσεως**, ἀλλ' **ἐπαναστάσεως**, ἐλπὶς ὑπῆρχε καλλιτέρου μέλλοντος. Ἔξω τῆς ἐξουσίας λυσσώδεις Δημοθένεις κατὰ τῶν Φιλίππων τῆς Ἐξουσίας, ἐντὸς δ' αὐτῆς ἀπεφιλιποῦσθε τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐγκαθιδρύσεώς σας.

Εἰς ποῖον λοιπὸν ἀπὸ σᾶς νὰ ἐμπιστευθῶμεν, προκειμένου ν' ἀποκαλύψωμεν καὶ τὴν τελευταίαν γωνίαν τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὸ μυστηριωδέστερον αὐτοῦ κρησφύγετον;

Ἡ ἀπάντησις ἡμῶν εἶναι σαφής.

Ἐὰν δεήσῃ ν' ἀποπεμφθῇ ἡ ἐνεστῶσα κυβέρνησις, ἡ Βασιλεία πρὶν ἢ ἐμπιστευθῇ τὴν Ἐξουσίαν εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, δέον νὰ πεισθῇ ὅτι δὲν ἐνέχεται καὶ αὕτη οὔτε πόρρωθεν οὔτε ἐγγύθεν εἰς τὸ ἔγκλημα. Ἄλλως εἰς τὴν Βουλὴν ὑπάρχουν στοιχεῖά τινα ἀνεξάρτητα (δι' ἀγάπην τοῦ θεοῦ μὴν πιστεύσητε ὅτι ἐννοοῦμεν τὸν Δεληγιάννην) καὶ ἐξ αὐτῶν **ἐξαιρετικῶς** ὀφείλει ὁ Βασιλεὺς νὰ σχηματίσῃ κυβέρνησιν.

Καλεβάν.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

—

Δὲν εἶναι ἀνυπόστατον ὅτι ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου προσεκλήθη εἰς τὰ ἀνάκτορα· ἀνυπόστατον εἶναι ὅτι ἡ πρόσκλησις συνεδέθη μὲ τὸν σχηματισμὸν ἀχρόου ὑπουργείου. Εἰς τὸν κ. Βάλβην, ὡς ἡμεῖς ἠκούσαμεν, ὁ Βασιλεὺς συνέστησεν σύντονον ἐπιδίωξιν τῶν ἀνακρίσεων ἐπὶ τοῖς Βελενδζικοῖς.

—

Πολὺ ἀνόητος μᾶς ἐφάνη ἡ ἐναντίον τῶν ἀνωνύμων ἐπιστολῶν δήλωσις τοῦ κ. Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Δέκα. Πρῶτον ὅτι ἂν ἐπεδίωκον δι' αὐτῆς νὰ ἀποκόψουν τὴν κακοήθειαν αὐτὴν ὡς τὴν ὀνομάζουν δὲν θὰ τὸ ἐπιτύχωσιν· ὁ θέλων νὰ καταγγείλῃ ἢ νὰ συκοφαντήσῃ ἔχει πάντοτε εὐρεῖαν τὴν ὁδὸν τῆς ἀνωνυμίας. Δεύτερον ὅ,τι ἡ ἀνάκρισις δέον νὰ ποθῇ δὲν εἶναι ἡ καθυστέρησις πληροφοριῶν, ἀλλ' ἡ πληθώρα· ὑποτεθείσθω ὅτι μεταξὺ τῶν πεμπομένων τοιούτων εἰσὶ καί τινες ψευδεῖς, ἀδιάφορον· αἱ ψευδεῖς πίπτουν, αἱ ἀληθεῖς μένουν. Ἔπειτα ἡ ἀνωνυμία εἶναι θώραξ προφυλάττων τοὺς δειλοὺς ἢ τοὺς ἐπιφυλακτικοὺς, οἵτινες εὐχαρίστως ἀνακοινοῦσιν ἂν γνωρίζωσι κάτι τι, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴ γίνωσι γνωστοὶ ὡς καταγγείλαντες. Μεσολαβοῦν τόσα αἰσθήματα, γνωριμίαι, συμφέροντα, ἐνίοτε καὶ φόβοι. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι οἱ κύριοι Δηλωταὶ θὰ ἔλαβον καὶ γράμματα συκοφαντικά, ἡ εὐαισθησία των ὅθεν ἐκλονίσθη καὶ ἠθέλησαν νὰ προφυλαχθῶσι κατὰ τοιούτων κλονισμῶν. Οἱ ἀνακρίνοντες ὅμως καὶ οἱ Εἰσαγγελεῖς δέον νὰ ἔχωσι τὸ νευρικόν των σύστημα ὄχι εὐπαθές, ὁ δὲ κ. Μπένσης καὶ ὁ κ. Δέκας δύνανται νὰ λάβωσι τονωτικά, ἂν ἔχωσιν ἀνάγκην.

—

Σύμπτωσις. Ὅτε ἐπὶ τῶν δειλεσιακῶν ἡ Ἑλλὰς ἐπλήρωνε τὸν φόρον τῆς ἐπὶ τῶν ὀρέων λῃστείας, ἐπίτηδες προσεκλήθη ὡς Εἰσαγγελεὺς ὁ κ. Πετιμεζᾶς ὅπως τῷ ἀνατεθῇ ὅλη ἡ διεκπεραίωσις τῆς ὑποθέσεως τῶν Ἀρβανιταίων. Τώρα πάλιν ὅτε ἡ Ἑλλὰς ἐπλημμύρησεν ἀπὸ Ἀρβανιταίους τῶν πόλεων, ὁ αὐτὸς Εἰσαγγελεὺς συγκροτεῖ τὸ κέντρον τῶν ἀνακρίσεων.

—

Μέγας λόγος τοῦ Μπένση. Ἀκούσαμεν ὅτι ἀγριεμένος ὁμιλῶν ἐν τινι κύκλῳ περὶ τῶν Βελενδζαϊκῶν κατέληξεν εἰς τὸ ἑξῆς πλῆρες αὐταπαρνήσεως συμπέρασμα: «Μωρὲ θὰ τσακώσω, θὰ τσακώσω ὅσους μπορέσω καὶ τελευταῖον θὰ τσακώσω καὶ τὸν ἑαυτόν μου.»

—

Κατὰ τύχην προχθὲς ἐπέβημεν τῆς ὑπ' ἀριθ. **275** ἁμάξης τὴν ὁποίαν ἐνοικίασεν ἡ Εἰσαγγελία ὅπως μεταφέρῃ ἀπὸ τῶν δεσμωτηρίων εἰς τὴν ἀνάκρισιν καὶ τὰνάπαλιν τοὺς ἐνόχους τῶν Θηβαϊκῶν. Ἐὰν ἡ ἀπαισία ὑπόθεσις λήξῃ αἰσίως, προτείνομεν ν' ἀγορασθῇ ἡ ἅμαξα αὐτὴ ὑπὸ τοῦ δημοσίου καὶ νὰ τεθῇ ἐν τῷ Μουσείῳ. Εἰς τὰ Μουσεῖα τοῦ Λονδίνου εἴδομεν τόσα ἀντικείμενα σχέσιν ἔχοντα μὲ περιωνύμους δίκας.

—

Λέγεται ὅτι ὁ Γκορτζῆς διακρινόμενος ὡς ὄβριστὴς εἶπε πρό τινων ἡμερῶν εἰς τινα ἐν τῇ φυλακῇ.

— Ὀγδόντα τοὺς ἔχω τοὺς γαϊδάρους γιὰ μέσα.

Ἂν εἶνε ἔτσι θὰ χάσῃ ἡ Πλάκα τοὺς ἥρωάς της.

—

Ἐξ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν μητέρα Ἑλλάδα, ἔλεγεν εἷς, ἡ Θεσσαλία μᾶς ἔδωκε τὸ καλλίτερό της τὸ παιδὶ τὸν Βελένδζαν ὡς προγαμιαίαν δωρεάν.

—

Μεθ' ὅσα ἡ προβαίνουσα ἐπὶ τῶν *βελεντζημάτων* προβοσκὶς τῆς ἀνακρίσεως ἀποκαλύπτει, ἐννοοῦμεν πλέον ὅτι οἱ ἄχρι τοῦδε συλληφθέντες δὲν εἶναι εἰμὴ τὰ μηδενικὰ τῶν ἑκατομμυρίων τῆς φοβερᾶς ταύτης καταβόθρας τὰ ὁποῖα ἄνευ τοῦ ἡγεμόνος ἀριθμοῦ δὲν δύνανται νὰ ἀποτελῶσιν ἢ πολλαπλασιασμὸν ἐνταλμάτων ἐπὶ μηδέν. Ἀναζητήσατε λοιπὸν τὸν *ἀριθμὸν* ἐὰν θέλετε νὰ καυτηριάσετε τὴν φαγέδαιναν.

—

Ἰδοὺ διατί τὸ ὑπουργεῖον κηδόμενον τῆς «μετὰ τόσου κόπου καὶ *ὑποκρισιῶν*» κατὰ τὸν «Τηλέγραφον» κτηθείσης ὑπολήψεώς του ἔπρεπε νὰ παραιτηθῇ αἴρον πᾶν πρόσκομμα εἰς τὴν Δικαιοσύνην, ἥτις μὲ ὅλους τοὺς Βώρους της δὲν δύναται εἰμὴ καὶ αὕτη νὰ ἦναι *ἀνθρωπίνη*. Ἐπρόκειτο νὰ ἐκδοθῇ ἔνταλμα καθ' ἑνὸς βουλευτοῦ· ἡ ἐνοχή του εἶνε ψηλαφητή· ἀλλ' εἶναι, λέγει, γυναικάδελφος ἑνὸς μεγάλου· γίνεται; ἔπειτα ἦναι καὶ εἰς τὰ λουτρὰ, τὸ ἐπιτρέπουν οἱ ἰατροί; Ἀλλ' ὁ βασιλεὺς ζητεῖ αὐστηρὰν καταδίωξιν τῶν ἐνόχων· λέγει ὁ Βῶρος ἀναπολῶν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως τὴν δόξαν τοῦ Μπένση. — Ναί, διότι ἐξησφαλίσθητε ἐκεῖ κάτω ἀπὸ τοὺς Βελένδζιδες, εὐτράπελος προσθέτει ὁ Βουλπιώτης. Ἀλλ' ὅμως ἐνῷ ἀκόμα τάγκύστρι προσεδένετο ἐμύρισε τὸ δόλωμα, καὶ τὰ γραμματάκια πέρνουν δρόμο πηγαινοερχόμενα, οἱ μεσῖται ἀνεβοκατεβαίνουν καὶ ὑψηλαὶ κυρίαι ἀπασχολοῦσι κατ' ἰδίαν τοὺς κ. κ. ἀνακριτάς. Ἐν τούτοις τὸ ἔνταλμα ἐξεδόθη, ἀλλ' ἐν τοιούτῳ μυστικισμῷ, ὥστε οὐδόλως παράδοξον ἐὰν καὶ αὐτοὶ οἱ ἐκδόται του δὲν ἐπῆραν χαμπάρι· ἀνθυπομοίραρχος δ' ἐμπεπιστευμένος ἐπεφορτίσθη μὲ τὸν αὐτὸν μυστικισμὸν τὴν ἐκτέλεσίν του.

Λέγεται ὅτι καὶ γυναῖκες θὰ προσκληθῶσι νὰ δώσωσιν ἀνάκρισιν. Τί ὡραῖον πρᾶγμα νὰ τὰς ἰδοῦμεν ὅλας αὐτὰς εἰς τὸ *ἐξομολογητήριον* τοῦ Βώρου! ὁ ὁποῖος τότε πλέον θὰ γελάσῃ μὲ ὅλη του τὴν καρδιὰ, καθὼς γελᾷ καὶ τώρα βλέπων ταπεινοὺς καὶ ἱκετηρίους περὶ αὐτὸν ὅλους ἐκείνους, πρὸ τῶν ὁποίων χθὲς ἀκόμη ὤφειλε ν' ἀποκαλύπτηται ἐδαφιαίως ὑποκλινόμενος καὶ ἔστιν ὅτε χωρὶς καὶ ν' ἀξιοῦται κἂν ἀντιχαιρετισμοῦ· ἀφοῦ πλέον ὁ ὑπογραμματεύς του καὶ τὸ ἐπῆρε ἀπάνω του· ψέμματα δὲν εἶν' αὐτά.

—

Νὰ συγχαρῶμεν τὰς Ἀθήνας διότι ἀπηλλάγησαν μιᾶς παράτας ἢ τοὺς Πειραιεῖς διότι ἀπήλλαυσαν τοιαύτης; Πολὺ φοβούμεθα μήπως ὁ Πειραιεὺς μᾶς ἐπιστρέψῃ τὰ συγχαρητήρια καὶ δὲν θὰ ξεύρωμεν τότε ποῦ νὰ τὰ ῥίψωμεν.

—

Περίεργος κλιματολογικὴ μεταβολὴ παρετηρήθη προχθὲς μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Ἐνῷ ἡ πρωτεύουσα ἔσκανεν ἀπὸ ζέστην, ὁ Πειραιεὺς ἐτουρτούριζεν ἀπὸ κρύο. Ἐξεταστεῖς διὰ τὸ ἀτμοσφαιρικὸν αὐτὸ φαινόμενον ὁ κ. Σμὶθ ἀπέδωκε τὴν αἰτίαν εἰς τὴν ἐν Πειραιεῖ λαβοῦσαν χώραν βασιλικὴν παράταν.

—

Μολονότι τόσον ὀλίγιστος στρατὸς εἶναι εἰς τὴν Πρωτεύουσαν, οὐχ ἧττον παρετηρήθη μεγάλη δυσαναλογία τοῦ στρατιωτικοῦ πρὸς τὸ πολιτικὸν στοιχεῖον. Ὀλίγιστοι οἱ κατελθόντες Βουλευταί, ἐνῷ ἀναρίθμητοι οἱ εὐγνωμονοῦντες ἀξιωματικοί. Μεταξὺ τῶν πρώτων ἑκαμαρώσαμεν ἐπανερχόμενον ἐκ Πειραιῶς ἐφ' ἁμάξης τὸν νοομέτρην κ. Κασιμάτην, μαυροφορεμένον, λευκογελεκοῦντα καὶ ἀποχειροκτιωμένον.

—

Τί θλιβερὰν ἐντύπωσιν ἐνεποίει εἰς τοὺς διαβάτας τῶν Πατησίων ἡ προχθεσινὴ φωταψία τοῦ εἰς νοσοκομεῖον μεταβληθέντος τμήματος τοῦ Πολυτεχνείου! Τὸ μὲν ὑγιαῖνον Πολυτεχνεῖον καίτοι δημόσιον καὶ αὐτὸ ἴδρυμα ἐδείκνυεν ἁπλούστατα τοὺς θέλοντας φῶτα τὴν χρυσῆν μηνοειδῆ σελήνην καὶ τοὺς ἀπειροπληθεῖς ἀστέρας, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ τὰ παντοπωλεῖα. Τὸ δὲ ψυχυρράγουν νοσοκομειακὸν τμῆμα ἔπρεπε νὰ κρατήσῃ πρὸς στιγμὴν τὴν ἀναπνοήν του διὰ νὰ μᾶς δείξῃ ὡς ἐπὶ τῶν ἀρχαίων δούλων τῆς Ῥώμης ὅτι καὶ θνῆσκον καισαρίζει.

—

Πῶς σᾶς φαίνονται δὲ τὰ καταγώγια τῆς λῃστείας καὶ τῆς συναλλαγῆς, τὰ φυτώρια τῶν Κοττάκιδων καὶ τῶν Βελένδζηδων, τὰ ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ εἶνε καὶ αὐτὰ φωταγωγημένα; Ὅταν ἔχῃ τις στῖγμα ἢ μουντζοῦραν ἐπὶ τοῦ μετώπου του εὔχεται νὰ εἶνε καὶ ἡ ἡμέρα νύξ, εὑρίσκων παρηγορίαν καὶ καταφύγιον εἰς τὸ σκότος. Πρώτην φορὰν βλέπομεν αὐτὴν τὴν φωτόλυσσαν τῶν ἑστιγματισμένων.

—

Οἱ δημοκρατικοὶ σήμερον ἑορτάζομεν τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ συναδέλφου μας **Κλεάνθους Τριανταφύλλου.** Ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ συγχαιρομεν τῷ Συμβουλίῳ τῶν Ἐφετῶν ὅπερ τόσῳ καλὸν μάθημα ἔδωκεν εἰς τοὺς Βῶρον καὶ Ἠλιάδην, τῷ κυρίῳ Ἀριστείδῃ Οἰκονόμῳ ὑπὸ τὴν ἀντίληψιν τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ ἐπ' ἐγγυήσει ἀπόλυσις, καὶ τῷ διευθυντῇ τῶν *Νέων Ἰδεῶν* ἐργασθέντι μετ' ἀδελφικῆς στοργῆς ὑπὲρ τοῦ παθόντος δημοσιογράφου.

—

Ὁ κόσμος τοῦ Χρηματιστηρίου ηὐφράνθη, ὡς νὰ ἔτρωγε παγωτὸν κατὰ τὰς 3 μ.μ., ἐκ τῶν ὅσα ἐγράψαμεν περὶ τοῦ Οἰκονομολόγου τοῦ «Αἰῶνος» θρηνοῦντος τὰ κέρδη τὰ ὁποῖα θ' ἀποφέρῃ ἡ ἔκδοσις τῶν μετοχῶν τοῦ δανείου τῶν **120,000,000** εἰς τοὺς συμβληθέντας μὲ τὴν κυβέρνησιν τραπεζίτας. Τὰ λαγωνικὰ τοῦ Χρηματιστηρίου ἐμυρίσθησαν τὸν πόνον τοῦ ὁμογενοῦς συντάκτου πωλήσαντος δάνεια ἐν ὑποτιμήσει καὶ βλέποντος αὐτὰ ὑπερτιμημένα. Ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ ναυαγήσῃ ἡ ἔκδοσις τῶν μετοχῶν τοῦ δανείου τῶν **120** ἑκατομμυρίων καὶ νὰ γίνῃ κάνεὶς ἄλλος οἰκονο-

μολογικὸς συνδυασμὸς εἰς τὸν ὁποῖον νὰ ἔμβῃ καὶ αὐτὸς ἂν ὄχι μὲ τὰ ὑποδήματα, ἀλλὰ τοὐλάχιστον μὲ ταῖς παντοῦφλαις, τί εὐδαιμονία! Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἔπρεπε το δελτία τοῦ Ἱερεμίου δελτιογράφου νὰ ἔχωσι δύναμιν τῶν σαλπίγγων δι' ἧς ἄλλοτε ἔπιπτον τὰ τείχη τῆς Ἰεριχοῦς, ἀντὶ τῆς πραγματικῆς αὐτῶν δυνάμεως ῥοκάνης ἐξ ἐκείνων τὰς ὁποίας τὴν παραμονὴν τοῦ Νέου Ἔτους χειρίζονται εἰς τὰς ὁδοὺς αἱ μάγκαι.

—

Μολονότι ὁ καθ' αὐτὸ καιρὸς τῶν θαλασσίων λουτρῶν ἕνεκα τῆς ἀστασίας τοῦ ἐφετεινοῦ ἔαρος δὲν ἦλθεν ἀκόμη, οὐχ' ἧττον τὰ Φληρικὰ λουτρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ ἤρχισαν νὰ προσελκύουν κόσμον, καθ' ὅσον μάλιστα αἱ δεξαμεναὶ αὐταὶ ἔχουσι τοῦτο τὸ καλὸν ὅτι καὶ κακοκαιρίας ἐπικρατούσης, ἐπειδὴ εἶναι προφυλαγμέναι ἀπὸ λουτρά, ἐπιτρέπουσιν ἄνετον καὶ ῥωμαντικὴν μάλιστα τὴν θαλασσολουσίαν. Ὁ κόσμος δὲ πηγαίνει ἐκεῖ καὶ ἕνεκα λόγων ὑγείας καὶ πρὸς διασκέδασιν· διότι τὸ εὑρίσκει πολὺ νόστιμον νὰ κολυμβᾷ τόσον εὔμορφα ἐντὸς ἀποθαλασσωθείσης πεδιάδος. Εἶναι δὲ τόσον εὔθυμος ἡ διασκευὴ τῶν Λουτρῶν τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ, ὥστε χάνει τις τὴν μελαγχολίαν ἐὰν ἔχῃ, εἰσερχόμενος. Κατηργήθη τώρα καὶ τὸ διὰ τοῦ στροφείου δεκαπεντάλεπτον εἰσιτήριον, ἑπομένως δωρεὰν δύναταί τις ν' ἀπολαύσῃ καθ' ἑσπέραν ὅλης τῆς ψυχαγωγικῆς δρόσου τοῦ περιβόλου τῶν Λουτρῶν, καθήμενος ἐκεῖ ὑπὸ σκιάν, ὑπὸ μουσικήν, κρύον ζῦθον πίνων τοῦ Φιξ καὶ ἕνα, μίαν μίαν περιεργαζόμενος τοὺς εἰσερχομένους καὶ ἐξερχομένους κολυμβητὰς καὶ κολυμβήτρας.

—

Εἰς τὸ *Λύκειον Σιμοπούλου*, ὅπερ τόσης ὑπολήψεως ἀπολαμβάνει, ὑπάρχει προκατακλυσμιαῖός τις δάσκαλος ὁ ὁποῖος τὰ ἐλλείμματα φαίνεται τῶν γνώσεων καὶ τῆς πείρας του ζητεῖ νὰ τὰ ἀναπληρώσῃ διὰ τῆς ῥάβδου του. Τὸ αἴσχιστον αὐτὸ σύστημα δέον νὰ ἐκλείψῃ πανταχοῦ, πρὸ πάντων δὲ ἐκ τῶν Λυκείων, ὅπου οἱ πατέρες ὑποβάλλονται ἐπίτηδες εἰς τόσῳ δαπανηρὰν ἐκπαίδευσιν, βέβαιοι ὄντες ὅτι τὰ τέκνα των ἐκπαιδεύονται ἐκεῖ ἀβρῶς, ὡς μικροὶ ἄνθρωποι καὶ ὄχι ὡς μεγάλα κτήνη. Ἐλπιζομεν ὅτι ὁ κ. Διευθυντὴς τοῦ Λυκείου θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει τὰ γραφόμενά μας.

—

Ῥωμαντικωτέραν θέσιν, ἐδῶ πλησίον τοὐλάχιστον, τῆς παριλισσίας τοῦ Θεάτρου τῶν *Μουσῶν* δὲν γνωρίζομεν. Σχηματίζεται ἐκεῖ εἶδος δασυλλίου, ὄπισθεν τοῦ ὁποίου ἡ φαντασία τοὐλάχιστον βλέπει τὸν ποταμὸν ῥέοντα. Πρὸ τοῦ δασυλλίου ἐκείνου παρελαύνει ὅλος ὁ πολυποίκιλος κόσμος τὸν ὁποῖον θεώμεθα τὸν χειμῶνα εἰς τὰ Πατήσια. Εἰς τοιαύτην θέσιν ἔστησεν ὁ κ. **Ζούνης** τὸ θερινὸν ξενοδοχεῖόν του οὗ τὴν ἀγγελίαν βλέπει ὁ ἀναγνώστης ἐν τῇ ὁδῷ σελίδι. Ὁ κ. Ζούνης ἐφρόντισε δι' ὅλα ὅπως τρώγῃ τις ἐκεῖ παραδείσια. Μαγείρους, ἐδώδιμα, ὑπηρέτας, ἔπιπλα, τάξιν, ταχύτητα. Εἰς ἐπίμετρον ἐνῷ τρώγετε θὰ παιανίζῃ καὶ μουσική, ἐπιδρῶσα ὡς γνωστὸν ἐπί τε τῆς ὀρέξεως καὶ τῆς πέψεως· ὡραῖο νερὸ τῆς Καισαριανῆς καὶ οἱ καλλίτεροι οἶνοι θὰ παρακολουθῶσιν, ὡς θελκτικὴ παραλία τὰς μεσογείους τροφάς. Ὁ κῆπος διωργανίσθη οὕτως ὥστε εἰς πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας νὰ δίδῃ γεύματα κατὰ παραγγελίαν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ κήπου. Ἐντὸς περίπτερα καὶ ἑστίαι διὰ τὰς ἰδιαιτέρας παρέας.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ.

—

ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ ΒΕΛΕΝΔΖΑΣ.

Οἱ νεώτεροι φυσιολόγοι παραδέχονται ὅτι οἱ κακοῦργοι *γεννῶνται* τοιοῦτοι, ἕνεκα ἐλαττωματικῆς κατασκευῆς τοῦ ἐγκεφάλου· τοὐναντίον τινὲς τῶν ποινικολόγων, κυρίως δὲ ὁ διάσημος τῆς Καταστατικῆς φιλόσοφος Βέλγος Quetélet, παραδέχεται ὅτι οἱ κακοῦργοι *μορφοῦνται* ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἐν ᾗ ζῶσιν. Ἡμεῖς πιστεύομεν καὶ τὰς δύο σχολάς, παραδεχόμενοι καὶ τὴν γέννησιν των ὡς τοιούτων, ἀλλὰ καὶ τὴν μόρφωσίν των. Γνωρίζομεν ἐξαετῆ παιδία τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν μορφήν, κατὰ τὴν ψυχήν, κατὰ τὸ μοχθηρὸν τοῦ χαρακτῆρος, τὸ βλοσυρὸν τοῦ βλέμματος, τὸ ἀποτρόπαιον τοῦ ἤθους οὐδὲν διαφέρουσι κακούργου ἑξηκοντούτους. Ἀλλὰ φράξον τὸ παιδίον αὐτὸ ἐντὸς κιγκλιδωτοῦ σιδηρᾶς ἀνατροφῆς, ἀφαίρεσον ἀπὸ τῆς περὶ αὐτὸ ἀτμοσφαίρας πᾶσαν εφορμὴν τάσεως κακοποιοῦ, δὸς αὐτῷ ὅλα τὰ μέσα δι' ὧν καὶ αἱ ἀγριώτεραι ἐπιθυμίαι του κατευνάζονται καὶ αἱ ἀνωμαλίαι τοῦ ἤθους του ἐξομαλύνονται καὶ κατὰ τὰ ἐνέα δέκατα ἀφώπλισας τὰ κακοῦργά του ἐνστικτα.

Τὸν **Θρασύβουλον Βελένδζαν** οὔτε ὑπόδικον ἀκόμη ὄντα ἀλλὰ μόνον προφυλακισμένον, δὲν δικαιούμεθα νὰ κατατάξωμεν μεταξὺ τῶν κακούργων· ἀλλὰ καὶ ἂν εἴχομεν τὸ δικαίωμα τοῦτο, πάλιν δὲν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἀποφασίσωμεν περὶ αὐτοῦ, ἂν ἐγεννήθη ἢ ἂν ἐμορφώθη. Τὸ πρῶτον εἶναι προϊὸν κρανιοσκοπικῆς ἐρεύνης καὶ ἐγκεφαλικῆς ἐξετάσεως· καὶ ὁ ἄνθρωπος πρὶν ἢ παραδώσῃ τὸν ἐγκέφαλόν του εἰς τοὺς φρενολόγους πρὸς ἀνάλυσιν, ἔχει ἀκόμη ἀνάγκην αὐτοῦ. Ἀλλὰ περὶ τοῦ δευτέρου προκειμένου, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ πολιτειακὸν εἶδος τοῦ ἐγκλήματος, τὴν ἀτμοσφαίραν ἐν ᾗ τὸ ἔγκλημα συνελήφθη καὶ ἐκυοφορήθη, τὴν ἀνοχὴν ἣν ἅμα τεχθὲν εὗρεν εἰς τὸν ἐλαττωματικὸν ὀργανισμὸν τῆς Πολιτείας, τὸ πλῆθος καὶ τὴν τάξιν τῶν συνενόχων οἵτινες ἅμα ἀποκαλυφθὲν εἰς αὐτοὺς τὸ ἐθώπευσαν καὶ τὸ ἐγαλούχησαν, ἔχομεν τόσους λόγους ἵνα παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ Βελένδζας οἷον τὸν παριστάνει τὸ φῶς ἢ μᾶλλον τὸ σκότος τῶν ἀνακρίσεων, οἷον τὸν ἀναπλάττουσι τὰ εἰς αὐτὸν ἀποδιδόμενα ἐγκλήματα, εἶναι ἑλληνικώτατον προϊόν, ὡς ἡ ἐλαία, τὸ βαλανίδιον καὶ ἡ κορινθιακὴ σταφίς.

*
* *

Ἐὰν πρὸς στεγμὴν φαντασθῶμεν ὡς δι' ἠθικοῦ τινος σεισμοῦ πίπτουσαν ὅλην τὴν κοινωνικὴν ὑποκρισίαν καὶ ἕκαστον παρουσιαζόμενον ὄχι οἷον τὸν ἀπαιτοῦσιν αἱ κοινωνικαὶ συνθῆκαι, μὲ προσωπεῖον δηλαδὴ, δόμινον, ταινίας, μετημφιεσμένον, ἐψιμμιθιωμένον, ἄλλον ἀντ' ἄλλου, αἰσχυνόμενον νὰ ὁμολογήσῃ τί εἶναι, τί ἐπιθυμεῖ, τί σκέπτεται, τί αἰσθάνεται, θὰ ἐβλέπομεν πολλὰς καὶ ἄλλας μεταμορφώσεις αἵτινες διόλου δὲν θὰ προκάλουν τὴν ἔκπληξίν μας, διότι πάντες πολὺ καλῶς γνωριζόμεθα, ἀλλὰ μεταξὺ ἄλλων ἐν τῇ κοινωνικῇ ταύτῃ γυμνώσει, ὡς νὰ ἐπρόκειτο νὰ κάμωμεν ὅλοι λουτρὰ εἰς Φάληρον, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἀντὶ τοῦ κατεσκληκότος ἢ τορευτοῦ σώματος θὰ παρουσιάζομεν γυμνὴν τὴν μαύρην ἢ ὡραίαν ψυχήν μας, ὁ Θρασύβουλος Βελένδζας ἀνυψῶν τὸν ἤδη κεκυφότα κορμόν του καὶ δίδων εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του ὅλην τὴν ἀνήκουσαν εἰς αὐτοὺς λάμψιν, ἐκείνην τὴν ὁποίαν οἱ ἰδόντες ἐθαύμασαν ὅταν ἠνοίγετο ὡς ἀστραπὴ ἐν τοῖς πεδίοις τῶν μαχῶν θὰ σᾶς ἐχαιρέτα μὲ κυανόλευκον σημαίαν ἀνὰ χεῖρας, ἐφ ἧς θ' ἀνεγινώσκετε τὸ μύχιόν του σύνθημα: **Πατρὶς καὶ τσέπη.**

Μάλιστα! Ὑπὸ τὸν φαιὸν ξεχρωματισμένον ἐπενδύτην καὶ τὸν λευκάζοντα ἐξ ἀρχαιότητος πῖλόν του, ἡ αἱμόχρους ζωὴ ἥτις διὰ τῶν παρειῶν του ῥέει κυκλοφοροῦσα διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ του ἐφόδιον πάντοτε ἔφερεν, οἱονεὶ ἀναπόσπαστα τοῦ αἵματος συστατικά, τὰ δύο αὐτὰ ὄνειρα καὶ ἐπειδὴ ἡ λέξις παρὰ πολὺ εἶναι ποιητικὴ, τὰς δύο αὐτὰς ἀνάγκας, ὑπερτέρας διὰ τὸν Βελένδζαν πάσης ἄλλης ἀνάγκης σωματικῆς ἢ ψυχικῆς. Ὁ Βελένδζας ἠδύνατο νὰ μείνῃ τεσσαράκοντα ἡμέρας νήστις ὡς ὁ Τάννερ ἢ ὡς ὁ Ἰησοῦς καὶ νὰ ἐπιζήσῃ, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο οὔτε τεσσαράκοντα ὥρας νὰ νηστεύσῃ πατρίδα, νὰ νηστεύσῃ τσέπην.

*
* *

Διὰ τοῦτο πρὶν ἢ ὑποπτευθῇ ὁ κόσμος τίποτε περὶ Βελένδζα, ἐνομίζετο τύπος φιλοπάτριδος Θεσσαλοῦ. Τοιοῦτον ὁμολογεῖ καὶ ὁ κ. Τρικούπης διὰ τῆς Ὥρας ὅτι τὸν ἐγνώρισε πρὸ τριετίας. Ἂν ἤθελε τώρα τὴν πατρίδα διὰ τὴν τσέπην ἢ τὴν τσέπην διὰ τὴν πατρίδα, τοῦτο εἶναι παρὰ πολὺ ψυχολογικόν· τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἦτο ἐλευθέριος ἢ μᾶλλον σπάταλος καὶ τῶν δύο αὐτῶν αἰσθημάτων. Ἠσώτευε τὰ χρήματά του ὅπως ἠσώτευε τὴν φιλοπατρίαν του. Ὅτε ἠγοράσθη ἡ Καστανιώτισσα μετὰ τοῦ Κουμουνδούρου καὶ τοῦ Αὐγερινοῦ, οἱ τελευταῖοι ἀνέθεσαν τὴν ἐπιστασίαν τοῦ κτήματος εἰς τὸν Βελένδζαν. Δὲν γνωρίζομεν ἂν οἱ δύο πολιτευόμενοι εἶχον τόσην μεγάλην ἰδέαν περὶ τῶν γεωπονικῶν γνώσεων τοῦ συνιδιοκτήτου Θρασυβούλου, τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι ἐνεπιστεύθησαν τὴν ἀνατροφήν, ἥτις περιέχει φυσικῶς τὴν αὔξησιν, καὶ τὴν τύχην τοῦ κτήματος εἰς αὐτόν, διότι ὡς ἐνοικιαστὴς τῆς μονῆς «Ἤλιας» συνορευούσης πρὸς τὴν Καστανιώτισσαν ἠδύνατο νὰ ἀφίνῃ ἀνενόχλητον εἰς τὴν τελευταίαν τὸ ἔργον τῆς καταπατήσεως· διότι ἡ μονὴ «Ἤλιας» εἶναι πλουσιωτάτη εἰς κτήματα· τὸ δὲ ἡγουμενοσυμβούλιον ἠναγκάσθη ἐπὶ τέλους νὰ ἐγείρῃ δίκας ἐναντίον τῶν κυρίων τῆς Καστανιώτισσας, οἵτινες τόσον καθαρὰν ἰδέαν εἶχον περὶ τοῦ δικαίου των, ὥστε τὴν ὑπεράσπισίν των ἀνέθεσαν εἰς τὸν περιλάλητον Μανταφούνην.

Ἐσχάτως εἶχον ἀποσύρει τὴν ἐπιστασίαν ἀπὸ τοῦ Βελένδζα· διατί νομίζετε; Διότι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἐνόμιζεν ὅτι διέθετε δισεκατομμύρια· τόσον μεγαλοπρεπὴς καὶ σπάταλος ἦτο εἰς τὴν διαχείρισίν του. Εἶχεν ἐργάτας οἵτινες τοῦ ἐζήτουν ἡμερομίσθιον δύο δραχμῶν· τὴν ἡμέραν τῆς πληρωμῆς ὁ ἐπιστάτης τοῦ Κουμουνδούρου καὶ Αὐγερινοῦ τοὺς ἐπλήρωνε πέντε. Τοιοῦτος δὲ, ἐλευθέριος καὶ περιφρονητὴς τοῦ χρήματος, εἶναι γνωστὸς ὑφ' ὅλων τῶν φίλων του. Πάντοτε ἐξοδεύων ἀλύπητα καὶ πάντοτε μὴ ἔχων πολλὰ χρήματα.

Ἂν ἦτο ἄσωτος καὶ εἰς τὴν φιλοπατρίαν, τὸ ἀπέδειξεν ὁ Θρασύβουλος Βελένδζας εἰς τὴν θεσσαλικὴν ἐπανάστασιν, ἐξελθὼν ὡς γνωστὸν μὲ τριακοσίους ὑπ' αὐτὸν ἄνδρας. Ἵνα μὴ λησμονήσωμεν δὲ τὴν δι' ὅλης αὐτῆς τῆς εἰκόνος διήκουσαν κεντρικὴν ἰδέαν, ἃς μνημονεύσωμεν παρεκβατικῶς ἐνταῦθα ὅτι διὰ τὸν Βελένδζαν ἡ Θεσσαλικὴ ἐπανάστασις καὶ τὸ θηβαϊκὸν ἔλλειμμα εἶσι δύο Σιαμαῖοι ἀδελφοὶ κολλημένοι ἀπὸ τῆς σπονδυλικῆς στήλης. Αὐτὸς ὁ ἁγαθὸς τὴν φυσιογνωμίαν, ὁ μετημφιεσμένος ἅγιος, εἰς ὃν ἠδύνασο ἂν δὲν τὸν ἐγνώριζες νὰ ἐμπιστευθῇς καὶ τὸ βαλάντιον καὶ τὴν καρδίαν σου, αὐτὸς ὁ ἐν τῇ συναναστροφῇ του τόσον ἤπιος καὶ μαλακὸς, ὥστε νὰ τιτλοφορῆται πολλάκις ὑπὸ τῶν στενοτέρων του φίλων «γυναῖκα», αὐτὸς ὁ οὐδὲν χαρακτηριστικὸν οὔτε τῆς ψευδοῦς ἀνδρείας, ἠγριωμένους μύστακας καὶ ὀφθαλμοὺς, διεσταλμένους μῦς, κορδακισμὸν κινημάτων, οὔτε τῆς πραγματικῆς, παράστημα, ἀνάστημα, εὐρὺν θώρακα καὶ βαθὺ γενναιότητος βλέμμα, εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, καθὰ οἱ ἰδόντες μαρτυροῦσι, μεταμορφοῦται εἰς λέοντα καὶ κρατῶν τῆς μάχης, κρατῶν ἑαυτοῦ, μεταβιβάζει τὸ θάρρος του εἰς ἑκατοστύας ψυχῶν. Οἱ κίνδυνοι ὑπ' αὐτὸν ἠλαττοῦντο, ἡ ἐπιτυχία ἐμυριοπλασιάζετο. Γνωρίζετε τὸ διακρῖνον τοὺς θεσσαλοὺς ὁπλαρχηγούς· ἀγωνίζονται νὰ ἐλαττώσουν τὴν ἀξίαν ἀλλήλων· ἐν τούτοις ἂν τοὺς ἐρωτήσητε ὅλους, δὲν θ' ἀκούσητε δύο γνώμας περὶ τῆς ἀνδρίας τοῦ Θρασυβούλου. Ὅταν διεσπάσθη ἡ θεσσαλικὴ ἐπανάστασις καὶ ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἡ ὑποχώρησις, ὅλοι οἱ ὁπλαρχηγοὶ ἐνεπιστεύθησαν τὴν τε συγκέντρωσιν καὶ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὸν Βελένδζαν· ἄνευ αὐτοῦ θὰ διεσπῶντο εἰς τόσα μπουλούκια, ὅσους καὶ ἄνδρας. Ἐνῷ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του ὑπεχώρουν, πολὺ πρωὶ διῆλθον εἰς βραχεῖαν ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν τουρκικῶν σκηνῶν ἔξωθεν τοῦ Βώλου· ὁ Τοῦρκος σκοπὸς ἐταράχθη καὶ ἐφώναξεν. Οἱ ὑπὸ τὸν Βελένδζαν ἄνδρες ἐφοβήθησαν. Τότε ἐν ὅλῃ τῇ ἀταραξίᾳ του ὁ Θρασύβουλος τοὺς ἐφώναζε:

— Τί φοβᾶσθε, βρὲ γαϊδούρια, καὶ τσιγάρο νὰ καπνίσετε.

Ἐξέρχεται δὲ εἰς τὰς μάχας ὄχι μὲ πετσωματᾶ στολὴν, ἀλλὰ μὲ αὐτὰ τὰ ἴδια ἐνδύματα, μὲ τὰ ὁποῖα τὸν βλέπομεν ἐφ' ἁμάξης μεταβαίνοντα εἰς τὸ Κατάστημα τῆς Ἀνακρίσεως. Περιπλέον φέρει μίαν κάπαν καὶ εἰς τὰς χεῖράς του χονδρὴν μαγγοῦραν. Καθ' ἃ ἠκούσαμεν δὲ ἐν ταῖς μάχαις δὲν πυροβολεῖ.

Ἃς προσθέσωμεν ἐνταῦθα ὅτι καὶ εἰς τὰ 54 ὁ Θρασύβουλος ἔλαβε μέρος εἰς τὴν σύγκρουσιν τῆς Καλαμπάκας.

*
* *

Ἡ ἠπιότης τοῦ Βελένδζα ἀνεπτύσσετο ἐν ὅλῃ αὐτῇ τῇ τρυφερότητι ἐν τῇ οἰκογενειακῇ αὐτοῦ ἑστίᾳ. Ὡς σύζυγος πολλάκις καθ' ἃ λέγεται ἐγνώρισεν ἐπὶ τῆς ῥάχεώς του τὸ ξύλον τῆς γνώσεως. Ὅταν δ' ἐτύχαινε νὰ προσκαλῇ πολλοὺς ξένους εἰς τὴν οἰκίαν του, μειδιῶν ἤκουε παρὰ τῆς ὀργίλης συζύγου του:

— Μπρὲ ποῦ εἶσαι, σ' τὸ σπῆτί σου εἶσαι καὶ κουβαλεῖς τόσον κόσμον;

*
* *

Ὀλίγον πρὸ τῆς ἀποκαλύψεως τῶν θηβαϊκῶν καὶ τῆς ἀπαντήσεως τῆς 31 Μαρτίου τοῦ Κουμουνδούρου, ὁ Βελένδζας συνεννοεῖτο μετ' ἄλλων ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου διὰ νέαν ἔξοδον εἰς Θεσσαλίαν. Ἔτρεφε δὲ καὶ διετήρει ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ εἰς Καστανιώτισσαν ὑπὲρ τὰ διακόσια παλληκάρια. Τὰ παλληκάρια ταῦτα, τὰ ὁποῖα ὁ Θρασύβουλος προώριζε διὰ τὰ Θεσσαλικὰ Τέμπη, κατ' ἄλλους ἦσαν ἀπὸ κάθε καρυδιᾶς καρύδι τυχοδιῶκται, φυγόδικοι, λῃσταί, καὶ κατ' ἄλλους ἀκόμα συχνὰ πυκνὰ οὗτοι ἐποίουν ἐκδρομὰς εἰς τὸ τουρκικὸν, ἢ καὶ ἐπὶ τῶν συνόρων, ἐλήστευον πρόβατα, ἄλογα, ὅ,τι εὕρισκον καὶ τὰ μετεκόμιζον ὡς εἰς κεντρικὴν ἀποθήκην εἰς τὴν Καστανιώτισσαν, τὴν ὁποίαν θὰ ὀνειροπώλει ὁ ἀρχηγός των νὰ καταστήσῃ νέαν

ἁγίαν Λαύραν καὶ διὰ τὴν πατρίδα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ ταμεῖα τῆς πατρίδος.

Ἡ ἰδανικωτέρα φιλοδοξία του ἦτο ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Θεσσαλίας. Ἀλλ' ἡ πατρὶς καὶ τὸ ἐγὼ ἦσαν τόσῳ συνδεδεμένα φαίνεται παρ' αὐτῷ, ὥστε δὲν ἐνόει τὸ ἓν χωριστὰ ἀπὸ τὸ ἄλλο. Διὰ τοῦτο ἀπελευθέρωσις τῆς Θεσσαλίας ἐσήμαινεν ἀνάκτησιν διαμφισβητουμένων οἰκογενειακῶν κτημάτων εἰς τὸ Τσιότι, τρεῖς περίπου ὥρας μακρὰν τῆς Λαρίσσης, ἐχόντων ἕκτασιν πεντηκοντακισχιλίων στρεμμάτων. Συγχρόνως προὐτίθετο νὰ πολιτευθῇ, ἐκλεγόμενος βουλευτὴς ἀπὸ τὴν Σούρπην. Ὡς πολιτευτὴς θὰ ἐπεδίωκε βεβαίως τὰ μεγάλα του σχέδια, διότι ὁ Βελένδζας εἶναι τύπος **ἐπιχειρηματίου**, καὶ διὰ τῆς λέξεως αὐτῆς ἐρχόμεθα εἰς τὸν θεμελιώδη τοῦ ἀνδρὸς χαρακτῆρα. Λέγεται ὅτι εἶναι θαυμάσιος εἰς τὸ ἐπινοεῖν, ἀνίκανος δὲ εἰς τὸ ἐκτελεῖν. Πάντοτε ἔχει εἰς τὸν νοῦν του τρεῖς τέσσαρας ἐπιχειρήσεις ἀνακατωμένας, βέβαιος ὢν ὅτι ἂν ἀποτύχουν αἱ τρεῖς θὰ ἐπιτύχῃ ἐπὶ τέλους ἡ τετάρτη. Τοιοῦτον δ' ἐπάνω κάτω τύπον προσέλαβον καὶ τὰ ἐγκλήματά του, ἂν εἶναι ἀληθὲς ὅτι καὶ τοῦ ἐλλείμματος εἶναι δράστης καὶ τοῦ γραμματοσήμου παραχαράκτης καὶ εἰς τοὺς καϊμέδες ἔπαιζε δρῶν πρόσωπον καὶ τῶν πειρατειῶν δὲν ἦτο ξένος. Τὸ ἓν ἐζήτει νὰ καλύψῃ διὰ τοῦ ἄλλου καὶ τὸ τρίτον νὰ θεραπεύσῃ διὰ τοῦ τετάρτου. Μεταξὺ ἄλλων ἐπιχειρήσεων ὠνειρεύετο καὶ τὴν ἀποξήρανσιν τῆς Λίμνης τοῦ Βζεροῦ. Ἂν εἶναι ἀληθὲς ὅτι δι' ὅλων διήκει ὁ λεγόμενος δυϊσμὸς καὶ ὅτι ἕκαστος ἄνθρωπος ἔχει τὸν Ἀριμάνην του καὶ τὸν Ζωροάστρην, τὴν ἀρχὴν δηλαδὴ τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ πονηροῦ. Τότε καὶ ὁ ἡμέτερον χαρακτηριζόμενος εἶχε τοὺς δύο του δαίμονας, οἵτινες ἐμοιράζοντο τὸ βασίλειον τῆς ψυχῆς του· ὁ εἷς τὸν ἔκαμνεν ἅγιον, ὁ δ' ἄλλος τὸν μετεμόρφου εἰς διάβολον. Ὁ Βελένδζας κατέτεμνε τὴν ἐπιχειρηματικότητα τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς χρηματιστικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ εἰς λῃστρικάς. Μὲ τὴν λίμνην τοῦ Βζεροῦ καὶ τὴν παραποίησιν τοῦ χαρτοσήμου· μὲ τὴν Καστανιώτισσαν τὸν καϊμέν, μὲ τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν καμμίαν λῃστοπειρατείαν· μὲ τὰ μεταλλεῖα τὸ μεταλλεῖον τοῦ Θηβαϊκοῦ ταμείου.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι εἰς τὴν περίοδον τῆς μεταλλευτικῆς μανίας ἐν Ἑλλάδι, ὁ Βελένδζας κατώρθωσε καὶ ἔλαβεν ἱκανὰ μεταλλεῖα, ἔχων ἀγαπητοὺς ἐν χρυσῷ ἀδελφοὺς τὸν Κεχαγιᾶν καὶ τὸν Σιμόπουλον. Λέγεται μάλιστα ὅτι ὅπως ὠφελήθησαν οἱ τελευταῖοι, δὲν ὠφελήθη αὐτός, ὅστις πάντοτε εἶχε τὴν φλέβα τῆς ἀγαθότητός του καὶ ὅταν ἔχῃ τις νὰ κάμῃ μὲ τραπεζίταις, ἢ φλέψ αὕτη αἰωνίως ὑποβάλλει τὸν κύριόν της εἰς φλεβοτομίας.

*
* *

Κατὰ τὰ τελευταῖα δύω ἔτη ὁ Βελένδζας ἐφαίνετο ὀλίγον καταβεβλημένος. Εἶχε χάσει τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτὸν διαύγειαν πνεύματος. Λάμψεις τινες ἠλιθιότητος διεφαίνοντο ποῦ καί ποῦ ἐν τῇ ὁμιλίᾳ του. Κυρίως ἐφαίνετο ἀφῃρημένος. Ἤρχιζεν ὁμιλίαν, τὴν διέκοπτε καὶ μετεπήδα εἰς ἄλλην ἱστορίαν. Ἀρά γε κατεγίνετο τόσον πολὺ μὲ τὴν συνείδησίν του ὥστε ἀφῃρεῖτο ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου; Ἀρά γε τὰ ἐν παντὶ ἀνθρώπῳ μαντικὰ ἔνστικτα ἐτάραττον τὴν ψυχήν του καὶ ἦτο εἰς διαρκῆ μετ' αὐτῆς πόλεμον; Ἀρά γε προῃσθάνετο ὅτι δὲν θὰ εὕρισκε διέξοδον ἐκ τοῦ λαβυρίνθου εἰς ὃν τὸν ἔρριψε τὸ τυχοδιωκτικὸν αὐτοῦ πνεῦμα;

Καλεβάν.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Τὸ ζήτημα τὸ ἔξω ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος,
Ἀπ' τ' ἄλλο ὁ Βελέντζας, υἱὸς καὶ συντροφιά,
Τὸ Θέατρον Φαλήρου, τοῦ Ὑμηττοῦ ὁ γέρος,
Ὅλα αὐτὰ βαρύνουν μὲ ἴση σημασία.
Καὶ τόνα καὶ τὸ ἄλλο σημαίνει κάτι τι
Γιὰ κάθε πεζογράφο, γιὰ κάθε ποιητή.

—

Ἂν ρίψωμεν, ὡς λέγουν οἱ ἀρθρογράφοι, πάλιν
Ἓν βλέμμα πρὸς τὰ ἔξω, καὶ ἐν καιρῷ νυκτὸς
Ὀψόμεθα τοὺς Τούρκους εἰς κίνησιν μεγάλην,
Καὶ ὀχυρώσεις Ἄρτας ἐντός τε καὶ ἐκτός.
Ὁρῶμεν οὖν ἐν τούτοις Σουλτάνον μὴ σκοποῦντα
Δωρῆσαι τῇ Ἑλλάδι οὔτε τοῦ χρόνου *Ποῦντα*.

—

Οἱ φίλοι πρέσβεις ὅμως μᾶς ἀναγγέλλουν τώρα
Πῶς ἔγινε μὲ τἄλλα καὶ ἡ ἐπιτροπή . . . .
Ἀπὸ καλὰ μεγάλα μᾶς ἦλθε τόση μπόρα,
Ὁποῦ κανεὶς δὲν ξέρει τί πρῶτο νὰ εἰπῇ.
Ἐδῶ οἱ καϊμέδες, ἐκεῖ ἐπιτροπαῖς,
Ἔξω τιμὴ καὶ δόξα, καὶ μέσα ἡ ἀντροπαῖς.

—

Μὰ τοῦτο μὴν πειράζῃ κανένα πατριώτη,
Τὸ ἔξω θὰ σκεπάσῃ τὰ τόσα μας κακά·
Μόλις ἀστὴν Ποῦντα γίνῃ ἡ ἔφοδος ἡ πρώτη,
Θὰ πᾷν κατὰ διαβόλου καὶ τὰ Βελεντζικά.
Σ' ἐκεῖνό μας τὸ γλέντι καὶ στῆς χαρᾶς ἀπάνω
Θὰ θυμηθῇ Βελέντζα κανεὶς ἢ Μεγαπάνο;

—

Μὰ καὶ τὸ Φάληρό μας γιὰ μιὰ στιγμὴ ἂς ἀδοῦμε . . .
Τί θέατρο! Τί λοῦσο! . . . ψυχή μου στὰ Πατήσια!
Parole donnée σᾶς λέγω πῶς ἀπὸ ἀδῶ μποροῦμε
Ἀστὰ μέρη τῶν πατέρων νὰ πᾶμε ὁλοίσια.
Νὰ πάρουμε μαζύ μας καὶ φῶς ἠλεκτρικό,
Κι' ἂς φέξῃ πιὰ νὰ ἀποῦμε ἐκεῖ στὸ Δομοκό.

—

Μὰ τῆς *Ἐφημερίδος* αὐτὸς ὁ γέρος πάλι
Ποιὸς τάχατε νὰ ἦναι καὶ ἀπὸ ποῦ κατέβη;
Μυστήριο τωόντι μὲ ἔννοια μεγάλη!
Ἀστοῦ Ὑμηττοῦ τὰ πόδια τί διάβολο γυρεύει;
Μήπως θὰ προφητεύσῃ εἰς τὴν *Ἐφημερίδα*
Ποιὰ δόξα περιμένει τὴν φίλην μας πατρίδα;

—

Προφήτευέ μας, γέρο, εἰπέ μας τί θὰ γίνῃ·
Τί λές; . . . αὐτὸ τὸ χρόνο θὰ ἀδοῦμε Θεσσαλία;
Θὰ ζῇ χωρὶς πολέμους κι' ἡ γέα Ῥωμηοσύνη;
Θὰ ξεφυτρώσῃ πάλι καμμιὰ ἐπιστρατεία;
Γιὰ πές μας, κι' ἄλλοι κλέφταις ἀστὸ μέλλον θὰ φανοῦν;
Καὶ θέατρα καινούρια ἀκόμη θὰ γενοῦν;

—

Ἀλλ' ἔξαφνα ὁ γέρος, ἀντὶ νὰ ἀπαντήσῃ,
Ἀπὸ 'μπροστά μας φεύγει καὶ χάνεται μὲ μιά . . .
Ὦ! ποιὸς αὐτὸ τὸ θαῦμα μπορεῖ νὰ ἐξηγήσῃ;
Καμπούρογλου, σὺ δός μας ἐξήγησι καμμιά.
Ποιὸς εἶν' αὐτὸς ὁ γέρος κανεὶς δὲν θὰ μᾶς πῇ;
Μὴν ἦναι ἡ κατάρα, τοῦ ἔθνους ἡ 'ντροπή;

Souris

ΠΡΟ ΕΝΟΣ ΕΤΟΥΣ

Ἓν ἐκ τῶν μυστηρίων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ κοινωνία μετ' ἀγωνίας ἀναμένει νὰ ἐπιχυθῇ φῶς εἶναι καὶ τοῦτο: πῶς ἡ ὑπόθεσις τῶν καϊμέδων ἀπὸ ἑνὸς καὶ ἐπέκεινα ἔτους ἐλθοῦσα εἰς γνῶσιν τῆς Εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς μετὰ μαρτυριῶν, ἐν λεπτομερείαις, μετ' ἀποδείξεων, ἐτάφη ὑπὸ τὴν πλάκα τῆς ἀδιαφορίας τῆς Εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς. Εἰς ἐκ τῶν ἀνακριθέντων κατ' αὐτὰς μαρτύρων κατέθεσε πράγματα τὰ ὁποῖα πρὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους ἀνεκοινώθησαν εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν, ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος. Εἶναι ἀρκετὰ περίεργοι αἱ καταθέσεις τοῦ ἐν λόγῳ μάρτυρος, ἐφ' ᾧ καὶ παρατιθέμεθα αὐτάς, χωρὶς νὰ νομίζωμεν ὅτι παραβλάπτομεν δι' ἀποκαλύψεων τὴν πορείαν τῶν ἀνακρίσεων, πρῶτον διότι κατ' ἀρχὴν εἴμεθα ὑπὲρ τῆς δημοσιότητος αὐτῶν κατὰ τὸ ἀγγλικὸν σύστημα καὶ ἔπειτα ὅτι αἱ ἐν λόγῳ ἀποκαλύψεις ἀναφέρονται εἰς παρελθόντα γεγονότα.

Ἔμπορός τις ἐκ Βώλου εἶχε δανείσει χρήματα εἰς τὸν Βελένδζαν ζητήσαντα αὐτὰ δι' ἀνάγκας τῆς Θεσσαλικῆς ἐπαναστάσεως. Ὅτε οὗτος ἐπρόκειτο νὰ ἐπιστρέψῃ τῷ ἐμπόρῳ τὰ χρήματα, τοῦ ἔδωσε καὶ μερικοὺς καϊμέδες ὅπως τοὺς ἐξαργυρώσῃ εἰς Βῶλον. Ἐκεῖ ἔμαθεν ὅτι αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ τὸν ὑποπτεύονται ὡς δώσαντα εἰς κυκλοφορίαν κίβδηλα χαρτονομίσματα. Ἠναγκάσθη ὅθεν νὰ φύγῃ ἐκ Βώλου καὶ νὰ γράψῃ εἰς τὸν Δελούδαν διὰ τὸ γεγονός, παρ' οὗ καὶ ἔλαβεν ἀπάντησιν «ὅτι τὸ πρᾶγμα θὰ διορθωθῇ». Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἡ ἐνοχοποιοῦσα τὸν Βελένδζαν ὀλίγου δεῖν ἐγίνετο ἀφορμὴ φόνου τοῦ εἰς οὗ εὑρίσκετο χεῖρας ἐμπόρου. Διότι ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας νὰ κατοικήσῃ εἰς ξενοδοχεῖον, δέχεται μίαν νύκτα τὴν ἐπίσκεψιν τριῶν ἀγνώστων, ἑνὸς στρατιωτικοῦ καὶ δύο πολιτῶν, οἵτινες ἔνοπλοι ἐζήτουν νὰ ἐκβιάσωσι τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Βελένδζα, ἀλλ' ὁ ἔμπορος ἀντέστη, ὑποβληθεὶς μάλιστα καὶ εἰς ὅρκον ὅτι τὴν ἐξέσχισεν.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο περιῆλθεν εἰς γνῶσιν τοῦ ἐν λόγῳ μάρτυρος ὅστις ἐκ σφοδρᾶς περιεργείας κινηθεὶς καὶ θέλων νὰ ἐξιχνιάσῃ τὴν περίεργον αὐτὴν ὑπόθεσιν δὲν ξεύρομεν πῶς συνηντήθη μετὰ τοῦ Τακούσιν τὸν ὁποῖον ὑπωπτεύετο ὡς πρόσωπον ἱκανὸν νὰ ἐνέχηται εἰς τοιούτου εἴδους ἐγκλήματα καὶ ζητήσας νὰ τὸν προκαταλάβῃ τοῦ λέγει μὲ ὕφος μυστηριῶδες:

— Βρὲ Τακούσιν, θὰ σὲ καταγγείλω εἰς τὴν Τουρκίαν, ὡς εἰσάγοντα κιβδήλους καϊμέδες, ξεύρεις ὅτι εἶμαι ἀντιπρόσωπος τῆς Ὀθωμανικῆς Τραπέζης.

Ὁ Τακούσης πιστεύσας εἰς τὴν ἰδανικὴν ἰδιότητα τοῦ μάρτυρος ἐζήτησε νὰ τὴν ἐκμεταλλευθῇ ἄλλως πως καὶ ἐλθὼν εἰς συνάντησίν του τῷ λέγει ἐὰν θέλῃ νὰ μεσιτεύσῃ, οὗτος γνωρίζει τοὺς κιβδηλοποιοὺς καὶ δύναται νὰ καταγγείλῃ εἰς τὴν ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν, ἀρκεῖ νὰ διανεμηθοῦν τὴν ἀμοιβήν.

Ὁ μάρτυς εὑρίσκει τότε δύο Γάλλους ἀνταποκριτάς, τοὺς κ. κ. Δελονγκὴ καὶ Σοῦτερ, πρὸς οὓς ἀνακοινοῖ τὸ πρᾶγμα ὅπως διαπραγματευθῶσιν οὗτοι μετὰ τῆς ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ μυστικοῦ.

Ἐδῶ ἀνοίγομεν μίαν παρένθεσιν.

Ἐνθυμεῖσθε ὅτι τῷ καιρῷ ἐκείνῳ δυνάμει καθημερινῶν διαφόρων δημοσιευομένων ἐν τῇ *Ἐφημερίδι* ὁ ἐν Νεαπόλει οἶκος τῶν ἐν λόγῳ δύο ἀνταποκριτῶν, τὸν ὁποῖον εἶχον καταρτίσει καὶ εἰς αὔθουσαν ὑποδοχῆς, ἔνθα καὶ χορὸς ἐδόθη ὑποδεχομένης τοὺς ξένους τῆς μικρᾶς Λουκρητίας Βοργίας, διαβοήτου κόρης τοῦ κ. Δελογκῆ, εἶχε καλυφθῇ ὑπὸ μυστηριώδους ἐξωτερικοῦ. Καθ' ἑκάστην ἑσπέραν οἱ ἐν τῷ οἴκῳ ἠνωχλοῦντο ὑπὸ λιθοβολήσεων, θορύβων, ἀποπειρῶν βιασμοῦ τῶν θυρῶν καὶ τῶν παραθύρων καὶ πυροβολισμῶν. Ἡ *Ἐφημερὶς* τὴν ἐπιοῦσαν ἀνέγραφε μὲ τὸ σύνηθες μυθιστορικὸν ὕφος της τὰς νυκτερινὰς αὐτὰς σκηνὰς καὶ ἐπεκαλεῖτο τὴν σύντονον προσοχὴν τῆς ἀστυνομίας καὶ τῆς πόλεως ἀκόμη ὑπὲρ τῆς ἡσυχίας τῶν ξένων.

Τί συνέβαινεν; Οἱ περὶ τὴν κατασκευὴν τῶν καϊμέδων μυριαθέντες τὰ πράγματα ἐζήτησαν νὰ ἐξαφανίσουν εἰ δυνατὸν τὸν κατὰ πόδας τοῦ μυστικοῦ των εὑρισκόμενον μάρτυν, ὅστις ἐσύγκλονζεν εἰς τὴν οἰκίαν τῶν ξένων ἀνταποκριτῶν. Μίαν δὲ νύκτα ἰδόντες πόρρωθεν τὸν Σοῦτερ καὶ ἐκλαβόντες αὐτὸν ὡς τὸν μάρτυρα ἐπυροβόλησαν δι' ὅπλου Φλωμπὲρ ἀποτυχόντες.

Ἐν τοσούτῳ οἱ Σοῦτερ καὶ Δελογκῆς ἀνεκοίνωσαν τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν ἄγγλον διευθυντὴν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένης γαλλικῆς ἐφημερίδος *Σταμπούλ* εἰς ἣν ἐπέστελλον ἀνταποκρίσεις, κ. Χάνλυ, ὅπως οὗτος διαπραγματευθῇ μετὰ τοῦ τότε Μεγάλου Βεζύρου Χαΐρεδδὶν τὴν ἐπ' ἀμοιβῇ ἀποκάλυψιν τῶν κιβδηλοποιῶν τοῦ καϊμέ.

Πρώτην ἀμοιβὴν διὰ τὰς μελλούσας ὑπηρεσίας του ὁ ἄγγλος δημοσιογράφος ἔλαβε τὴν ἄδειαν πρὸς ἐπανάληψιν τῆς παυθείσης ἐφημερίδος του. Εἶτα δ' ἐζήτησε διὰ τὴν ὅλην ὑπόθεσιν 100,000 λίρας.

Ὁ Χαΐρεδδὶν ἀπέναντι τοῦ ὑπερβολικοῦ αὐτοῦ ποσοῦ λέγεται ἀπαντήσας:

— Διὰ τοιοῦτο ποσὸν μποροῦν νὰ εὑρεθοῦν καὶ ἄθῶοι οἵτινες νὰ ὁμολογήσουν ὅτι κατασκευάζουν καϊμέ.

Οἱ ἀνταποκριταὶ εἶπον εἰς τὸν μάρτυρα ὅτι οἱ Τοῦρκοι προσφέρουν πολλὰ ὀλίγα. Ἀλλ' ὁ Τακούσης εἶχεν ὁδηγήσει τὸν μάρτυρα εἰς οἰκίαν ἔνθα ἔμελλε νὰ γνωρίσῃ οὐχὶ τοὺς ἀληθεῖς κιβδηλοποιούς, ἀλλ' ἐκείνους οἵτινες ἐγνώριζον ποῖοι εἶναι οἱ κατασκευασταὶ τοῦ καϊμέ. Φαίνεται ὅμως ὅτι οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς ἣν εἰσῆχθη ὁ μάρτυς συνήνουν καὶ ἐν ἑαυτοῖς τὰς δύο ἰδιότητας.

Ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν αὔθουσαν, νέος τις ταραχθεὶς ἐκ τῆς παρουσίας του ἀμέσως ἐξῆλθε δι' ἄλλης θύρας. Ἀλλ' ὁ

μάρτυς ἀνεγνώρισε τὸν νεαρὸν Βουλευτὴν, περὶ τῆς συλλήψεως τοῦ ὁποίου τόσος ἔγινε λόγος χθὲς καὶ προχθές.

Δὲν γνωρίζομεν καλῶς ἂν ὁ μάρτυς ὡδήγησε τὸν Σοῦτερ εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν ἢ τῷ διηγήθη τὰ διατρέξαντα· γνωρίζομεν ἁπλῶς ὅτι ὁ Σοῦτερ ἀνεκρίθη δι' ὅλα αὐτὰ καὶ μεταξὺ ἄλλων κατήγγειλε καὶ τὸν ἐν λόγῳ βουλευτήν.

Μετά τινα χρόνον ὁ Τακούσης συναντήσας τὸν μάρτυρα τῷ εἶπεν ὅτι οἱ κιβδηλοποιοὶ πῆγαν χαρτονόμισμα εἰς τὸν Σιμόπουλον πρὸς ἐξαργύρωσιν, ἀλλ' ἂν τὸ ἐξαργύρωσεν ἢ ὄχι ἀγνοεῖ.

Αὐτὰ ἐγένοντο τὸ 1880. Μετὰ τοῦτο ἡ Πύλη ἰδοῦσα ναυαγήσασαν τὴν ἰδιωτικὴν διαπραγμάτευσιν ἀπηύθυνε διακοίνωσιν πρὸς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ἐν ᾗ ἀνέφερε καὶ τὸ ὄνομα τοῦ μάρτυρος. Ἡ διακοίνωσις παρεπέμφθη τῷ Μπένσῃ ὅστις ἐκάλεσε τὸν ἐν λόγῳ μάρτυρα ὅστις καὶ κατέθεσεν λεπτομερῶς πᾶν ὅ,τι περὶ τῆς ὑποθέσεως ἐγνώριζεν.

Blowitz

Μιᾷ ξανθῇ. Σοῦ κακοφάνη διότι ἐγράφη ὅτι αἱ ἔχουσαι τὸ χρῶμα τῆς κόμης σου εἶναι κουταί. Ἀλλ' ὁ κανὼν ἔχει καὶ τὴν ἐξαίρεσίν του. Αὐτὸ τὸ εἶπα εἰς ὅσας ξανθὰς γνωρίζω.

Χαδζῆς.

ΘΕΡΙΝΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΕΝ ΤΩ ΚΗΠΩ

ΤΩΝ ΙΛΙΣΣΙΔΩΝ ΜΟΥΣΩΝ

τιμολόγιον ἑστιατορείου

Ζωμὸς	λ.	20	Γλυκίσματα διάφορα	λ.	35
Μακαρόνια / Πιλὰφ	»	25	Φρούτα ἐν γένει	»	20
			Τυρὶα διάφορα	»	25—40
Βραστὰ καὶ ἐντράδες	»	60	Οἶνοι. Ρητινίτης	»	25
Ψητὸ ἀρνὶ	»	70	μέλας / λευκὸς	»	35
Ψητὰ καὶ μπριζόλες	»	80	ἐγχώριοι εἰς φιάλας δρ.		1.50
Μπιφτὲκ	»	70	εὐρωπαϊκοὶ διάφοροι		
Σαλάτες	»	25			

Μαγειρικὴ ἀρίστη

Ὑπηρεσία πρόθυμος. Καθαριότης ἄκρα

Δεῖπνα ἰδιαίτερα κατὰ παραγγελίαν (diners sur commande) καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ κήπου.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ ἑστιατορίου τούτου, κειμένου ἐν τῷ τερπνοτάτῳ παριλισσίῳ κήπῳ, ἔνθα συρρέει πᾶσα ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία, ἄρχονται ἀπὸ τῆς σήμερον, 21 Μαΐου.

ΑΛΕΞΗΝΕΜΑ

Θέτε 'στὴ δροσιὰ τὰ τρῶτε μὲ κερὶ ποῦ νὰ μὴ σβύνῃ;
Τρέξετε 'στοῦ Χουτοπούλου, καὶ αὐτὸς 'φτηνὰ τὰ δίνει.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΟΜΠΡΕΛΛΩΝ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΣΙΜΩΝΙΔΟΥ

Κατασκευάζει παντοίων εἰδῶν ἀλεξίβροχα καὶ ἀλεξήλια, τὰ ὁποῖα ὄχι μόνον κατ' οὐδὲν διαφέρουσι τῶν εὐρωπαϊκῶν, ἀλλ' εἶναι μάλιστα καὶ στερεωτέρας κατασκευῆς, ἡ δὲ ποικιλία τῶν ποιοτήτων ἀπαράμιλλος.

Ὀμπρέλλαι δι' ἄνδρας — Ὀμπρέλλαι γυναικεῖαι

Μεταξωταί, λινομέταξοι, βαμβακεραί

ΤΟΥ ΘΕΡΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΕΙΜΩΝΟΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ κύριοι Ἔμποροι τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἀκόμη ὅτι οἱ

ἀδελφοὶ Τσιμωνίδαι

πωλοῦσι ὅλα τὰ εἴδη των χονδρικῶς κατὰ 30 0)0 ἐφθηνότερον τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

τοῦ ἐργοστασίου ἐν Ἀθήναις, **Ὁδὸς Αἰόλου,** κάτωθεν τοῦ *Ξενοδοχείου Μασσαλίας.*

Θὰ σᾶς ἐκπλήξῃ ἡ καλλονὴ καὶ ἡ ἐφθηνία τῆς ἑλληνικῆς ὀμπρελοποιΐας.

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀπὸ τῆς σήμερον καταργεῖται ἐντελῶς ἡ 15λεπτος εἴσοδος εἰς τὰ *θαλάσσια λουτρὰ Ἀθηνῶν* διὰ τοὺς εἰσερχομένους ἐντὸς τοῦ περιβόλου τῆς πλατείας αὐτῶν, καὶ τιμᾶται τὸ λουτρὸν 50 ἀντὶ 35 λεπτῶν, τοῦθ' ὅπερ οὐδόλως μεταβάλλει τὴν ἀρχικῶς ὁρισθεῖσαν τιμὴν αὐτῶν.

Τὰ λουτρὰ εἶνε ἀνοικτὰ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἀπὸ τῆς 4 π. μ. μέχρι τῆς 8 μ. μ. ἀπὸ δὲ τῆς 1ης προσεχοῦς Ἰουνίου τίθενται εἰς ἐνέργειαν καὶ τὰ πρὸς τοῦτο κατασκευασθέντα εὐρύχωρα καὶ εὐάερα λεωφορεῖα, ἀναχωροῦντα ἀπὸ τῆς *πλατείας τοῦ Συντάγματος* ἀνὰ πᾶν δεκάλεπτον τῆς ὥρας.

Α. Δαμασκηνὸς

ΤΣΑΙ ΑΓΓΛΙΚΟΝ

ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

THE NOIR QUALITÉ EXCELLENTE

διὰ τοῦ τελευταίου Ἀγγλικοῦ ἀτμοπλοίου

ἐν τῷ φαρμακεμπορίῳ

Κ. ΟΛΥΜΠΙΟΥ

206.—*Ὁδὸς Ἑρμοῦ*—206.